

sultat synes mig tilstrækkelig at tale mod Lovforslaget's Vedtagelse i den nu foreliggende Form. Men der er andre Momenter, der komme til, og som forekomme mig maa gjøre En betænkelig ved ikke at gjøre Forandring i Loven, som den nu foreligger. De Bevægelser, der for Diebliffet foregaa paa vort sydlige Nabolands Koldbløvgioningsomraade, ere af en meget gennemgribende Natur, og det er at forudse, at de egentlig kun ere Forsløbere for eller ville give et Signal til en hel forandret Koldpolitik ogsaa hos vore andre Naboer, baade mod Ost og Nord og mulig ogsaa mod Vest. Dette vil sandsynligvis, ja maaske endog ganske vist, have tilfølgelge, at hele vor Koldpolitik vil blive forandret, og at man vil blive nødsaget til at indlade sig paa Underhandlinger med vore Naboer til alle Sider om vor gjensidige Stilling med Hensyn til vor Koldblov. Da vil denne Skibsafgift være et nyttigt Udvevlingssmiddel, som man kan byde vore Naboer til Vederlag for de Indrømmelser, der ere gjorte os fra deres Side; men giver man dette Udvevlingssmiddel bort fra sig strax, saa har man det ikke længere, og saa kan det ikke nytte bagefter at henvise til, hvilke Indrømmelser man har gjort. Derfor mener jeg, at dette Hensyn maa gjøre En meget betænkelig ved nu at indlade sig paa Forandring i Forholdet til vore Naboer med Hensyn til Samfærdslen med dem. Der er fremdeles den Omstændighed, at ved de forskjellige Kræfter, der ere indgaaede med fremmede søfarende Nationer, har det altid været Reglen, at de betingede sig Ligestilling med de mest begunstigede Nationer med Hensyn til deres Samfærdsel med Danmark, men i det Dieblit man vedtager denne Lov, saaledes som den foreligger fra Folkethingets Side, vil man have begunstiget visse Nationer, og Konsekvensen deraf vil ganske sikkert blive, at andre Nationer, støttende sig til deres traktatmæssige Ret, ville fordre den samme Begunstigelse. Med andre Ord, man vil blive nødt til uden noget Vederlag i Form af Indrømmelse fra andre Staters Side at lade hele Skibsafgiften bortfalde, ogsaa for den udenrigske Fart. Med andre Ord, Statens Indtægt vil blive formindsket med syv Hundrede og nogle og fyrretyve Tusind Kroner, lidt mere eller mindre, efter Størrelsen af de forskjellige Aars Kræfter, medens Staten vil blive nødt til fremdeles som hidtil at udrede omtrent 1,000,000 Kr. til Skibsfartsvæsenet. Jeg kan derfor ikke Andet end forraade det ærede Thing at stemme for det foreliggende Forslag, saaledes som det er kommet fra Folkethinget. Jeg skalde derimod være villig til at stemme for det, hvis det blev bragt tilbage i den Form, hvori det i sin Tid blev forelagt af den ærede Finansminister. I det jeg afventer, hvilke Udtalelser der idag maatte fremkomme her i Thinget, skal jeg tillade mig at bebude, at jeg

vil stille Ændringsforslag til 2den Behandling i denne Henseende.

Rump: Den ærede sidste Taler udtalte, at han helst havde set Lovforslaget indskrænket til de to første Paragrafer, og at han kunde have stemt for det i den Skikkelse, hvori det er forelagt af Regjeringen, men ikke i den Form, hvori det nu foreligger fra Folkethingets Side. Jeg kan i Et og Alt samstemme med det ærede Medlem. Det er mig heller ikke muligt at sjenke Lovforslaget min Stemme i den Skikkelse, hvori det foreligger. Jeg skal ikke nærmere udtale mig derom, efter at det ærede Medlem saa sagtyndig har begrundet sin Opfattelse i saa Henseende. Det ærede Medlem har bebudet at ville stille Ændringsforslag. Der vilde i saa Tilfælde kun blive Tale om enten at vende tilbage til Forslaget, som det forelaa fra Regjeringen, eller ogsaa at give det et andet Indhold. Det ærede Medlem har ikke nærmere udtalt, hvilken af disse to Dele han vilde stille Forslag om, men jeg for mit Vedkommende vil tilraade, at man stryger § 3 og indskrænker sig alene til §§ 1 og 2. Det forekommer mig at være noget misligt at ville opstille en Regel for Skibsafgiften af den udenlandske Fart, naar det ikke bliver en almindelig Regel, der gjælder alle Landets Havne, og det vil man ikke have, naar man vender tilbage til Regjeringens Forslag. Det kan være meget tvivlsomt, hvem denne Ophævelse af Skibsafgiften vil komme tilgode. Det er muligt, at den vil komme Næderne tilgode, men det ærede sagtyndige Medlem mente ikke, at den vilde komme dem udelukkende tilgode, og det tror jeg heller ikke er Tilfældet. Jeg anser det for givet, at en Ophævelse af Skibsafgiften for den udenrigske Skibsfart ogsaa vilde komme Importørerne tilgode, at de vilde tage en Del af den Fordel, som derved opnaas, under den Form, at Fragterne vilde blive billigere; men naar dette er Tilfældet, vil det ogsaa have til Følge, at Importørerne ville kunne sælge deres Varer noget billigere end tidligere. Bliver nu Skibsafgiften for den udenrigske Fart hævet for nogle Havnes Vedkommende og ikke for andre, saa blive de Handelende i de to forskjellige, maaske Nabolhavne, forskjellig stillede, saaledes at man det ene Sted vil kunne sælge Varerne billigere end det andet Sted; men det forekommer mig, at det er noget misligt at opstille en Regel, som kan have saadanne Følger. — Det er en bekendt Sag, at Handelen har udviklet sig saaledes nu, at 1 eller 2 Dres Forskjel i Prisen paa en Vare forskjellige Steder strax øver sin Indflydelse paa Værenes Omsætning. Naar der ster en Ophævelse af Skibsafgiften for den udenrigske Fart for nogle Havne, men ikke for andre, vil det efter Omstændighederne nu øve en ikke ringe Indflydelse paa Omsætningsforholdene i de